Vem var Erich F. Reuter?

Erich F. Reuter avled den 16 september 1997. Han hör till de betydande skulptörerna inom den tyska efterkrigskonsten. Utöver sitt verksamhetsområde i Västberlin uppnådde han ett betydande internationellt anseende. Han gick sina egna vägar och blev först en viktig företrädare för den figurativa skulpturen, men kom senare även att arbeta med abstrakta uttryck. Resultatet blev ett varierat och särpräglat konstnärskap.

Hans förfäder kom från Ostpreussen och hade ursprungligen invandrat från Österrike som protestantiska flyktingar. Erich föddes 1911 i Berlin-Charlottenburg som den yngste av tre bröder. En av dem var Walter Reuter (1906–2005), fotograf, krigskorrespondent och dokumentärfilmare verksam i Mexiko.

Efter skolgång utbildade han sig till stenhuggare och studerade samtidigt vid Kunstgewerbeschule i Charlottenburg. Från 1934 studerade han vid Hochschule für Bildende Künste och avslutade 1940 mästarklassen för skulptörer.

Under kriget tjänstgjorde han i armén. År 1943 uteslöts han ur Reichskunstkammer efter en relation med en ”icke-arisk” kvinna från Berlin och efter att de fått en gemensam son. Han skickades därefter till fronten i Italien. Efter kriget återvände han från amerikansk krigsfångenskap och återupptog sitt konstnärliga arbete.

På 1950-talet blev han professor vid Tekniska universitetet i Berlin. Han utförde ett stort antal offentliga verk, porträtt och monument och deltog i internationella utställningar. Bland hans uppdrag fanns arbeten för tyska ambassader, universitet, Siemens, Volkswagen och flera städer.

Han skapade också en rad kända skådeslarporträtt och arbetade som gästprofessor i Istanbul 1966–1968. Under senare år inspirerades han bland annat av resor till Mexiko och mayakulturen.

Ett av hans sista stora verk var ”Den döende Pegasus” i Bremgarten nära Zürich. Han avled 1997 i Holstein.